

økonomi, der er nødvendig, men ikke får en efterfølgende lavkonjunktur, medmindre noget skulle gå ravsuskende galt i den internationale økonomi, og det er der ikke tegn på, sådan som vi kender til det nu. Der er tegn på lavere vækst de næste år, men det er tilsigtet. Dansk økonomi er robust nok.

Men Det Konservative Folkeparti må gerne svare på, hvordan man løste problemet, da man selv havde muligheden.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Først til hr. Frank Aaen:

Jeg betragter hr. Frank Aaens udtalelse som mere en kommentar end et egentligt spørgsmål, men det spørgsmål, jeg kunne finde i hr. Frank Aaens bemærkning, var så noget om sygehusområdet. Og det er da rigtigt, at det ikke lykkedes os at få flere penge til sygehusområdet. Til gengæld er det lykkedes os at få en behandlingsgaranti for livstruende sygdomme og adgang til at bruge privathospitaler, og det er bestemt et skridt i den rigtige retning.

Til hr. Jens Peter Vernersen:

Jeg kan se, at hr. Jens Peter Vernersen i hvert fald har læst Det Konservative Folkepartis oplæg til finanslovforhandlingerne, for dér foreslår vi ganske rigtigt afskaffelse af kontingentet til fagforeninger – hvilket forventes at ville indbringe 3,4 mia. kr. – fordi vi synes, det er en privatsag at være medlem af en fagforening, men også fordi vi dermed finansierer en række udgiftskrævende forslag.

Og det er også rigtigt, at vi har foreslået SU'en til de hjemmeboende afskaffet. Det er det, vi har foreslået. Vi har ikke foreslået generelle besparelser på SU-området. Men det, vi har foreslået, er konkret at bruge pengene til at forbedre de videregående uddannelser. Så med hensyn til universiteterne er vi kommet med et forslag, som kan finansiere sig selv.

Og både til hr. Jens Peter Vernersen og til hr. Jan Petersen, som spørger, hvad den borgerlige regering selv gjorde, da den havde regeringsmagten:

Det er rigtigt, at der var et stort antal arbejdsløse, også da Nyrupregeringen overtog magten i 1993, men når der var det, skyldtes det også, at man ikke var villig til at lave de fornødne reformer på arbejdsmarkedet. Det er først nu, der er blevet lavet reformer på arbejdsmarkedet, som vil sikre tingene i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Fru Gitte Seeberg beskæftigede sig meget med virksomhedernes konkurrenceevne og udtrykte store betænkeligheder og kom med nogle bud på, hvordan man kunne forbedre dens konkurrenceevne.

Jeg har den opfattelse, at jeg også har et bud på spørgsmålet om konkurrenceevne: En af forudsætningerne for, at virksomheder skal kunne konkurrere, er vel, at de råder over dygtige og veluddannede medarbejdere, og at der altid er den fornødne veluddannede arbejdskraft til rådighed, når der skal ansættes nye folk, når de skal ekspandere. Og dér kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Gitte Seeberg, hvordan det så hænger sammen med, at De Konservative i deres oplæg til finanslovforhandlingerne foreslår besparelser på voksen- og efteruddannelse på 1,2 mia. kr.

De ting hænger ikke sammen, så det vil jeg gerne have et nærmere bud på.

Og så kan jeg ikke nære mig for at konstatere – med risiko for, at formanden skælder mig ud – at Venstres definition på arbejdsmiljø begrænser sig til noget om håndjern, tagreder og tagplader. Det har vi andre godt nok vidst længe, men nu ved offentligheden det også.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er rigtigt: Man kommenterer ikke den foregående ordfører.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil sådan set også tillade mig at vende tilbage til det spørgsmål, som andre har rejst om fru Gitte Seebergs påpegnings dilemma mellem beskæftigelse og betalingsbalance, for jeg tror, fru Gitte Seeberg sagde, at det er et særligt socialdemokratisk dilemma. Og så kan jeg ikke lade være med at sige, at i så fald må man vel sige, at når vi gentagne gange og år efter år oplevede den daværende konservative finansminister, Palle Simonsen, arbejde med det problem og hver gang komme frem til et resultat, som hverken han eller vi andre var tilfredse med, så var det vel ikke, fordi han førte socialdemokratisk politik.

Skulle vi nu ikke holde fast i, at det, der er problemet, snarere er det, som fru Gitte Seeberg endte med at sige, nemlig at det er svært at lave strukturreformer på arbejdsmarkedet? Og er konklusionen så ikke, at det er lige præcis dér,